

set de paafølgende Børpresninger, der kan være forbundne med saadanne Lidelser, at det vedkommende Dyr ligefrem stønner af Smerte, har set saadanne Dyr i Løbet af 3 Uger blive forvandlet fra store, fede, velnærede Kreaturer til fuldstændige Skeletter, naar man har set alt dette, maa man kræve, at der fra det offentlige Side foretages noget for, at Behandlingen af denne Sygdom i betydelig højere Grad end hidtil kan blive fuldt ud forsvarlig. Jeg skal tillade mig at oplyse, at for et bestaaende Kreaturselskab har i et enkelt Aar Halvdelen af de lidte Tab været forarsaget af Børbetændelse. Naar man samtidig ved, at en rigtig og virkelig betryggende Behandling af denne Sygdom bevirker, at kun ca. 2 pCt. af de angrebne dør af den, er det ganske skandaløse Forhold, der her har fundet Sted, og den Mængde af Lidelser, som den forsømmelige Behandling af denne Sygdom har forvoldt, er i højeste Grad utilbørlig.

Jeg skal derfor henstille til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, alvorligt at overtænke, om man ikke skal optage denne Sygdom blandt dem, der skal anmeldes til en Dyrlæge. Denne Sygdom fremkommer som Regel ved, at Køerne ikke bliver af med Efterbyrden. Bliwer en saadan Ko nu underkastet en Behandling i Hjemmet uden Tilkaldelse af Dyrlæge, saa bliver denne Behandling let skandaløs og utilstrækkelig. I Nutiden maa man kræve Humanitet lige saa vel overfor Dyrene som overfor Menneskene. Jeg maa paa det bestemteste nedlægge en Protest imod, at det, som hidtil har gaaet i Svang paa dette Omraade, kan fortsættes. Dyr, som lider af denne Sygdom, bør efter min Mening afsendes fra den øvrige Besætning. Man maa sikre sig imod, at et Rum, hvor et af de for Menneskenes Ernæring vigtigste Produkter fremskaffes, er forpestet af den infame Stank, der opstaar ved denne Sygdom. For Øjeblikket kan man komme ind i den ene Stald efter den anden, hvor der er en saa uhyre Stank, at der næsten ikke er til at være, fordi der staar Køer, der lider af denne Sygdom. Det offentlige maa skride ind imod, at noget saadant finder Sted.

De skærpede Bestemmelser i § 11 overfor Tuberkulosen hilser jeg med Glæde. Ligeledes vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med Bestemmelsen i § 12, der griber ind paa et ganske nyt Omraade, den smitsomme Kastning. De, der har staaet overfor denne Sygdom, har faaet et Indblik i, hvilken hærgende Sygdom

den er. Den er forbundet med et aarelangt Tab indenfor vedkommende Besætning, idet denne ikke kommer op paa den gamle Ydeevne i Løbet af en hel Aarrække. Man maa, som Lovforslaget bestemmer, skride ind overfor denne Sygdom. Den er ganske overordentlig smittefarlig, og selv om dette Lovforslag ikke med Hensyn til Bekæmpelsen af denne Sygdom er fuldt ud betryggende, vil Bestemmelserne dog bevirke, at man i nogen Grad kan raade Bod paa den store Ulykke, som den smitsomme Kastning er for vore Besætninger.

Jeg kan fuldt ud tiltræde de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, angaaende § 14 med Hensyn til Paabudet om, at de Kreaturer, der slippes ind paa en fælles Græsgang, først skal undersøges af en Dyrlæge. Jeg finder det upaakrævet. Jeg finder det tilstrækkeligt, at disse Dyr bliver stillet under Dyrlægetilsyn, hvis det viser sig, at nogen af Dyrene er syge.

Bødebestemmelserne i § 18 finder jeg aldeles ikke for høje. Naar man har en Lovgivning paa dette Omraade, er det Meningen, at Loven skal holdes, og Midlerne til at faa dem overholdt er kun Idømmelsen af virkelig klækkelige Bøder for de Folk, der ikke vil holde sig Loven efterrettelig.

De i § 20 foreslaaede Dyrlægehonorarer finder jeg ingenlunde for høje. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis det virkelig forholder sig, som den højttærede Landbrugsminister forleden Dag sagde, at man fra Dyrlægeverdenen kræver disse Sæts for højet, vil det udmærket godt kunne lade sig gøre ad administrativ Vej, indtil Loven er færdig. Jeg finder det beklageligt, om man i Udvalget skulde gennemjage et Lovforslag, der har gennemgribende Betydning for man alle danske Kreaturbesætninger, saa at ikke fik en Lov, som var virkelig fuldt ud betryggende. Der kan jo være mange Punkter, hvor man ønsker Oplysninger og gerne vil have fuld Besked, inden man gaar til den endelige Vedtagelse af de enkelte Paragraffer. Dette er det væsentligste af, hvad jeg i Øjeblikket vil bemærke om det foreliggende Lovforslag. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling, idet jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Som jeg ventede, har dette Lovforslag ikke vakt nogen Uvillie fra nogen Side, men vundet Tilslutning. Der foreslaas heller